

Participatieverordening ISD Bollenstreek 2010

De raad van de gemeente Hillegom,

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders,

gelet op artikel 149, eerste lid van de Gemeentewet, de artikelen 7, 8 en 10, tweede lid van de Wet werk en bijstand (WWB), de artikelen 34, 35 en 36 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW), de artikelen 34, 35 en 36 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (IOAZ) en de artikelen 8, 19, vijfde lid, 23, derde lid, en 35 van de Wet inburgering (Wi);

gelet op de EG-verordening Werkgelegenheidssteun (nr. 2204/2002, Pb EG 2002, L 337/3) en de EG-verordening de minimis steun (nr. 69/2001, Pb EG 2001, L 10/30), alsmede de Beleidsaanbeveling van belang voor het opstellen van de gemeentelijke re-integratieverordeningen in het kader van de Wet Werk en Bijstand (Verzamelcirculaire SZW, april 2004),

overwegende dat de gemeente het streven van het Rijk naar een hoge mate van participatie van de ingezetenen in de maatschappij onderschrijft en dat dit streven gebaat is bij een gezamenlijke aanpak van arbeidsintegratie, maatschappelijke integratie en inburgering,

Besluit:

vast te stellen de hierna volgende Participatieverordening ISD Bollenstreek 2010:

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Begripsomschrijvingen

1. Alle begrippen die in deze verordening gebruikt worden en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Wet werk en bijstand (WWB), de Wet inburgering (Wi) en de op voornoemde wetten berustende regelingen, alsmede de Algemene wet bestuursrecht.
2. In deze verordening wordt verstaan onder:
 - a. het dagelijks bestuur: het dagelijks bestuur van de Intergemeentelijke Sociale Dienst
Duin- en Bollenstreek;
 - b. uitkeringsgerechtigden: personen met een uitkering ingevolge de WWB, de IOAW of de IOAZ;

- c. doelgroep: personen, die hun woonplaats hebben in de gemeenten Hillegom, Lisse, Noordwijk, Noordwijkerhout en Teylingen (ISD gemeenten) en aan wie op grond van artikel 7, eerste lid onder a, van de WWB door het dagelijks bestuur ondersteuning kan worden geboden;
- d. traject: een met een persoon uit de doelgroep overeengekomen, dan wel door het dagelijks bestuur aan hem opgelegd geheel van activiteiten gericht op het verkrijgen van algemeen geaccepteerde arbeid of als dit vooralsnog niet mogelijk is, het verhogen van de maatschappelijke participatie;
- e. voorziening: een instrument binnen een traject die het dagelijks bestuur ter beschikking heeft voor het bieden van ondersteuning als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel a van de WWB;
- f. UWV: Uitvoerder van de WW, WAO, WIA, Ziektewet, Wajong en Waz;
- g. subsidie: de aanspraak op financiële middelen, door een bestuursorgaan verstrekt met het oog op bepaalde activiteiten van de aanvrager anders dan als betaling voor aan het bestuursorgaan geleverde goederen of diensten;
- h. premie: financiële beloning ter bevordering van arbeidsinschakeling;

Hoofdstuk 2. Wet Werk en Bijstand (WWB)

Paragraaf 1. Beleid en financiën

Artikel 2. Opdracht dagelijks bestuur

1. Ingevolge artikel 7 van de WWB biedt het dagelijks bestuur ondersteuning aan leden van de doelgroep en zorgt voor een voldoende gevarieerd aanbod van voorzieningen. Het dagelijks bestuur houdt daarbij rekening met de aard en de omvang van de verschillende binnen de doelgroep te onderscheiden groepen en de voorzieningen die het geschiktst zijn voor de leden van die groepen.
2. Het dagelijks bestuur kan bij het bepalen van het aanbod van voorzieningen prioriteiten stellen in verband met de financiële mogelijkheden dan wel de maatschappelijke, economische of conjuncturele ontwikkelingen.

Artikel 3. Beleidsplan

1. Het dagelijks bestuur stelt ter nadere uitvoering van deze verordening een beleidsplan vast, waarin de doelstellingen en de beoogde resultaten worden aangegeven.
2. Het dagelijks bestuur doet eenmaal per jaar verslag aan de gemeenteraad over de doeltreffendheid en de resultaten van het beleid. Dit verslag kan onderdeel uitmaken van het programmaverslag als bedoeld in de gemeenschappelijke regeling
3. Het dagelijks bestuur kan bij uitvoeringsbesluit nadere regels stellen.

Artikel 4. Subsidieplafonds en plafonds betreffende voorzieningen

1. Het dagelijks bestuur kan bij uitvoeringsbesluit een of meer subsidie- of budgetplafonds vaststellen voor de verschillende voorzieningen.
2. Het dagelijks bestuur kan tevens een plafond instellen voor het aantal personen dat in aanmerking komt voor een specifieke voorziening.
3. Een door het dagelijks bestuur ingesteld plafond vormt enkel een weigeringsgrond bij de aanspraak op de desbetreffende specifieke voorziening.

Paragraaf 2. Aanspraken van de doelgroep.

Artikel 5. Aanspraak op ondersteuning

1. Leden van de doelgroep hebben aanspraak op ondersteuning bij de arbeidsinschakeling.
2. De in het eerste lid bedoelde ondersteuning kan bestaan uit:
 - a. ondersteuning bij de verwerving van arbeid;
 - b. ondersteuning bij het behoud van arbeid;
 - c. een voorziening als bedoeld in artikel 6.

Artikel 6. Voorzieningen

1. Het dagelijks bestuur kan een persoon binnen de doelgroep een voorziening aanbieden. Een voorziening wordt slechts aangeboden voor zover het dagelijks bestuur deze noodzakelijk acht voor de arbeidsinschakeling van de desbetreffende persoon.
2. De in het eerste lid bedoelde voorziening kan bestaan uit:
 - a. ondersteuning bij het verwerven en behouden van arbeid;
 - b. ondersteuning bij het verbeteren of behouden van de positie op de arbeidsmarkt of binnen de maatschappij;
 - c. ondersteuning bij het wegnemen van belemmeringen voor de arbeidsinschakeling;
 - d. ondersteuning bij de verwerving van een dienstverband als bedoeld in artikel 2, eerste lid van de Wet sociale werkvoorziening; en
 - e. een loonkostensubsidie.
3. Onverminderd het tweede lid kan een voorziening tevens zien op:
 - a. de noodzakelijke kosten samenhangende met de deelname aan een voorziening;
 - b. de kosten ter bepaling van de noodzakelijkheid en inhoud van een voorziening; en
 - c. de noodzakelijke kosten in verband met loonvormende arbeid.

Artikel 7. Uitbreiding doelgroep

In afwijking van artikel 5, eerste lid kan het dagelijks bestuur de aanspraak op bepaalde vormen van ondersteuning ook openstellen voor:

- a. personen die in de ISD gemeenten hun woonplaats hebben en aan wie het UWV een uitkering verstrekt; en
- b. uitkeringsgerechtigden zonder adres als bedoeld in artikel 1 van de Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens, die staan ingeschreven op een door het dagelijks bestuur aangewezen postadres.

Paragraaf 3. Verplichtingen van de doelgroep en premies

Artikel 8. Verplichtingen

1. Een uitkeringsgerechtigde is verplicht van de hem aangeboden vorm van ondersteuning gebruik te maken.
2. Elke persoon die deelneemt aan een voorziening is daarnaast gehouden aan de verplichtingen die voortvloeien uit de WWB, de IOAW, de IOAZ en de Wet Structuur Uitvoering Werk en Inkomen en deze verordening.
3. Het dagelijks bestuur kan in aanvulling op de in het tweede lid genoemde verplichtingen, voor een deelnemend persoon extra verplichtingen aan een voorziening verbinden. Deze persoon is dan tevens aan deze verplichtingen gehouden.
4. Indien een uitkeringsgerechtigde die deelneemt aan een voorziening, niet voldoet aan de in het tweede en derde lid genoemde verplichtingen, kan het dagelijks bestuur de uitkering verlagen conform hetgeen hierover is bepaald in de verordening op basis van artikel 8, eerste lid, onder b van de WWB.
5. Indien een persoon, niet zijnde een uitkeringsgerechtigde, die gebruik maakt van een voorziening, niet voldoet aan de in het tweede en derde lid genoemde verplichtingen,

kan het dagelijks bestuur de kosten van de ondersteuning en/of voorziening geheel of gedeeltelijk van hem terugvorderen.

Artikel 9. Premies algemeen

Het dagelijks bestuur kan aan een werkgever, die personen - die behoren tot de doelgroep - duurzaam tewerkstelt, een premie verstrekken tot een maximum van €2.500.

Artikel 10. Premies bij onbeloonde additionele arbeid

1. Het dagelijks bestuur verstrekt aan uitkeringsgerechtigden die onbeloonde additionele werkzaamheden verrichten conform artikel 10a, zesde lid van de WWB een premie als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onderdeel j van de WWB.
2. Het recht op een premie als bedoeld in het eerste lid wordt elke zes maanden beoordeeld.
3. De premie wordt geweigerd indien bij de beoordeling blijkt dat de uitkeringsgerechtigde de aan de onbeloonde additionele werkzaamheden verbonden verplichtingen in de voorafgaande zes maanden heeft geschonden.
4. Onverminderd het eerste lid kunnen ook personen als bedoeld in artikel 7, derde lid van de WWB voor een premie in aanmerking komen indien zij aan alle voorwaarden voldoen.
5. Het dagelijks bestuur stelt bij nadere regels de hoogte van de premie vast. Deze premie mag telkens niet meer bedragen dan €300.

Artikel 11. Scholing of opleiding bij additionele arbeid

1. Voor zover de belanghebbende niet beschikt over een startkwalificatie wordt binnen 6 maanden na aanvang van de onbeloonde additionele werkzaamheden door het dagelijks bestuur bekeken in hoeverre scholing of opleiding kan bijdragen aan vergroting van de kans op inschakeling in het arbeidsproces.
2. Het dagelijks bestuur betreft bij deze beoordeling:
 - a. het oordeel van degene in wiens opdracht de belanghebbende de additionele werkzaamheden uitvoert;
 - b. de scholingswens van belanghebbende.
3. Het dagelijks bestuur kan bij uitvoeringsbesluit nadere regels stellen over onder meer type scholing en opleiding in relatie tot de afstand tot de arbeidsmarkt.

Hoofdstuk 3. Wet Inburgering (Wi)

Paragraaf 1. De informatieverstrekking

Artikel 12. De informatieverstrekking aan inburgeringsplichtigen en vrijwillige inburgeraars

Het dagelijks bestuur draagt er zorg voor dat de inburgeringsplichtigen en vrijwillige inburgeraars op een doeltreffende en doelmatige wijze worden geïnformeerd over hun rechten en plichten uit hoofde van de Wi en over het aanbod van en de toegang tot inburgerings-voorzieningen en taalkennisvoorzieningen.

Paragraaf 2. Doelgroepen en samenstelling van de inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening

Artikel 13. Aanwijzen van de doelgroepen

1. Het dagelijks bestuur kan een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening aanbieden aan een inburgeringsplichtige.
2. Het dagelijks bestuur kan een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening aanbieden aan een vrijwillige inburgeraar.
3. Het dagelijks bestuur kan groepen inburgeringsplichtigen en vrijwillige inburgeraars aanwijzen waaraan hij bij voorrang een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening kan aanbieden. Hierbij kan rekening worden gehouden met:
 - a. het ontvangen van algemene bijstand, een inkomensvoorziening Wij of een uitkering op grond van een van de bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen socialezekerheidswetten of socialezekerheidsregelingen;
 - b. het bevorderen van arbeidsparticipatie of maatschappelijke participatie;
 - c. het voorkomen of bestrijden van sociaal isolement;
 - d. het hebben van een opvoedingstaak.

Artikel 14. De samenstelling van de inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening

1. Het dagelijks bestuur stemt de inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening, met uitzondering van de inburgeringsvoorziening aan geestelijke bedienaren, af op het startniveau en de vaardigheden, de persoonlijke omstandigheden en de maatschappelijke positie van de inburgeringsplichtige of de vrijwillige inburgeraar.
2. Een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening kan, naast datgene wat in de Wi is geregeld, een of meer van de volgende onderdelen bevatten:
 - a. trajectbegeleiding in het kader van de re-integratie naar de arbeidsmarkt.
 - b. voortgangsgesprekken gedurende het inburgeringstraject.
3. De voorzieningen zoals bedoeld in artikel 6 kunnen onderdeel uitmaken van de inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening.
4. Onverminderd het tweede en derde lid kan de inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening tevens omvatten:
 - a. de noodzakelijke kosten samenhangende met de deelname aan die voorziening;
 - b. de kosten ter bepaling van de noodzakelijkheid en inhoud van die voorziening.

Artikel 15. De inning van de eigen bijdrage

1. De eigen bijdrage, bedoeld in artikel 23, tweede lid, van de Wi en artikel 24e, eerste en tweede lid, van de Wi wordt in ten hoogste zes termijnen betaald.

2. Het dagelijks bestuur legt in de beschikking tot toekenning van een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening de termijnen van betaling vast. Indien het dagelijks bestuur de eigen bijdrage verrekent met de algemene bijstand wordt dat in de beschikking vastgelegd.
3. Het dagelijks bestuur kan over de inning van de eigen bijdrage nadere regels stellen.

Artikel 16. Opleggen van verplichtingen

1. Het dagelijks bestuur kan een inburgeringsplichtige bij beschikking een of meer van de volgende verplichtingen opleggen:
 - a. het deelnemen aan de aangeboden inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening;
 - b. het deelnemen aan gesprekken met de trajectbegeleider;
 - c. het deelnemen aan voortgangsgesprekken;
 - d. voor de eerste maal deelnemen aan het inburgeringsexamen of Staatsexamen Nederlands als tweede taal I of II op een tijdstip dat door het dagelijks bestuur wordt bepaald;
 - e. het melden indien door ziekte dan wel door andere relevante omstandigheden niet aan de verplichtingen in de beschikking kan worden voldaan;
 - f. overige verplichtingen die de inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening kunnen ondersteunen.
2. Het dagelijks bestuur kan een of meer van de in het eerste lid genoemde verplichtingen opnemen in de met de vrijwillige inburgeraar af te sluiten overeenkomst als bedoeld in artikel 24d, tweede lid, van de Wi.
3. Het dagelijks bestuur kan bij uitvoeringsbesluit algemene regels stellen betreffende de niet-nakoming van de overeenkomst als bedoeld in artikel 24d, tweede lid, van de Wi door de vrijwillige inburgeraar.

Paragraaf 3. Het aanbod van een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening

Artikel 17. De procedure van het doen van een aanbod

1. Het dagelijks bestuur doet het aanbod, bedoeld in artikel 19, eerste of tweede lid en artikel 24a eerste of tweede lid, van de Wi schriftelijk. Het aanbod wordt gezonden naar het adres waar de inburgeringsplichtige in de gemeentelijke basisadministratie is ingeschreven.
2. In het aanbod wordt een omschrijving gegeven van de inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening die wordt aangeboden en worden de rechten en verplichtingen vermeld die aan de inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening worden verbonden.
3. De inburgeringsplichtige of vrijwillige inburgeraar aan wie een aanbod wordt gedaan, deelt binnen vier weken aan het dagelijks bestuur mee of hij het aanbod al dan niet aanvaardt.
4. Wanneer de inburgeringsplichtige het aanbod aanvaardt, neemt het dagelijks bestuur binnen acht weken na ontvangst van deze mededeling het besluit tot toekenning van de inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening, overeenkomstig het gedane aanbod.
5. Wanneer de vrijwillige inburgeraar het aanbod aanvaardt, sluit het dagelijks bestuur binnen acht weken na ontvangst van deze mededeling de in artikel 24d, tweede lid,

van de Wi bedoelde overeenkomst met de vrijwillige inburgeraar, overeenkomstig het gedane aanbod.

Paragraaf 4. De bestuurlijke boete

Artikel 18. De hoogte van de bestuurlijke boetes voor de verschillende overtredingen

1. De bestuurlijke boete bedraagt ten hoogste €250 indien de inburgeringsplichtige of de persoon ten aanzien van wie het dagelijks bestuur op redelijke gronden kan vermoeden dat deze inburgeringsplichtig is geen of onvoldoende medewerking verleent aan het onderzoek, bedoeld in artikel 25, vierde lid, van de Wi.
2. De bestuurlijke boete bedraagt ten hoogste €500 indien de inburgeringsplichtige geen of onvoldoende medewerking verleent aan de uitvoering van de voor hem vastgestelde inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening, bedoeld in artikel 23, eerste lid, van de Wi of aan de verplichtingen, bedoeld in artikel 6 van deze verordening.
3. De bestuurlijke boete bedraagt ten hoogste €500 indien de inburgeringsplichtige niet binnen de in artikel 7, eerste lid, van de Wi bedoelde termijn of binnen de door het dagelijks bestuur op grond van artikel 31, tweede lid, onderdeel a, van de Wi verlengde termijn het inburgeringsexamen of het staatsexamen Nederlands als tweede taal I of II heeft behaald.

Artikel 19. Verhoging van de bestuurlijke boete bij herhaling van de overtreding

De bestuurlijke boete bedraagt ten hoogste €1000 indien de inburgeringsplichtige niet binnen de door het dagelijks bestuur op grond van artikel 32 of 33 van de Wi vastgestelde termijn het inburgeringsexamen of het staatsexamen Nederlands als tweede taal I of II heeft behaald.

Paragraaf 5. Overige bepalingen

Artikel 20. Van overeenkomstige van toepassing zijnde bepalingen

Artikel 2, tweede lid, en artikel 3 en 4 zijn op dit hoofdstuk van overeenkomstige toepassing, waarbij onder het begrip voorziening – in afwijking van artikel 1 – wordt verstaan de inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening.

Hoofdstuk 4. Slotbepalingen.

Artikel 21. Hardheidsclausule

Het dagelijks bestuur kan ten gunste van de belanghebbende afwijken van de bepalingen van deze verordening, indien de toepassing hiervan leidt tot onbillijkheden van overwegende aard.

Artikel 22. Situaties waarin deze verordening niet voorziet

In gevallen, de uitvoering van deze verordening betreffende, waarin deze verordening niet voorziet, beslist het dagelijks bestuur.

Artikel 23. Inwerkingtreding

1. Deze verordening treedt met terugwerkende kracht in werking met ingang van 1 januari 2010.
2. Met de inwerkingtreding van deze verordening, komen de “Reïntegratieverordening Wet werk en bijstand ISD Bollenstreek 2008” en de “Verordening Wet inburgering ISD Bollenstreek 2008” te vervallen.

Artikel 24. Citeertitel

Deze verordening kan worden aangehaald als de “Participatieverordening ISD Bollenstreek 2010”.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van de raad van de gemeente Hillegom, gehouden op 11 februari 2010,

de griffier,

de voorzitter,

Toelichting bij de Participatieverordening ISD Bollenstreek 2010

Algemeen

De op 1 januari 2004 in werking getreden Wet werk en bijstand (WWB) regelt in artikel 7 dat het college verantwoordelijk is voor:

- a. het ondersteunen van personen die algemene bijstand ontvangen, personen met een nabestaanden- of halfwezenuitkering op grond van de Algemene nabestaandenwet (ANW'ers) en niet-uitkeringsgerechtigden (NUG'ers) bij arbeidsinschakeling;
- b. het bepalen en aanbieden van voorzieningen, waaronder begrepen sociale activering, gericht op arbeidsinschakeling, indien het college deze daarbij noodzakelijk acht.

In artikel 8 van de WWB wordt aan de gemeenteraad de opdracht gegeven om bij verordening regels te stellen met betrekking tot het ondersteunen bij arbeidsinschakeling en het aanbieden van voorzieningen gericht op arbeidsinschakeling.

Daarbij moet er sprake zijn van een evenwichtige aandacht voor de hierboven genoemde groepen en voor verschillende doelgroepen daarbinnen. Vergelijkbare bepalingen zijn opgenomen in de artikelen 34 en 35 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (Ioaw) en de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (Ioaz).

Daarnaast regelt de op 1 januari 2007 in werking getreden Wet inburgering (Wi) de inburgeringsplicht voor in beginsel alle onderdanen van derdelanden van 16 tot 65 jaar die duurzaam in Nederland willen en mogen verblijven. Ook in deze wet krijgen de gemeenten een aantal belangrijke taken op het vlak van inburgering toebedeeld, zoals de informatieplicht, het aanbieden van inburgeringsvoorzieningen aan inburgeringsplichtigen en handhaving van de inburgeringsplicht.

In verband met deze taken draagt de Wi de gemeenteraad op om bij verordening regels te stellen over voornoemde taken.

Deze Participatieverordening is een uitvloeisel van de hierboven genoemde opdrachten aan de gemeenteraad. Daarbij is overwogen dat beide hoofdtaken (re-integratie en inburgering) dusdanig met elkaar vervlochten zijn dat het gezamenlijk oppakken van deze beide taken de effectiviteit enkel ten goede kan komen. Extra argument vormt het samengaan van de middelen voor re-integratie en inburgering, waardoor een geïntegreerde aanpak op dit vlak ook meer dan wenselijk zal worden.

De huidige verordening kent daarom regelingen voor een viertal groepen binnen de samenleving:

- uitkeringsgerechtigden in de zin van de WWB, Ioaw en Ioaz;
- personen met een nabestaanden- of halfwezenuitkering op grond van de Algemene Nabestaandenwet (ANW'ers);
- niet-uitkeringsgerechtigden (NUG'ers);
- inburgeringsplichtigen.

Uit het oogpunt van overzichtelijkheid zullen de beide taakvelden afzonderlijk van elkaar in deze toelichting worden besproken.

Re-integratie

Volgens de WWB krijgt het college van burgemeester en wethouders (= dagelijks bestuur) de opdracht voor de re-integratie van uitkeringsgerechtigden, niet-uitkeringsgerechtigden en Anw-ers zorg te dragen.

Gekozen is voor een participatieverordening waarin alleen wordt vastgelegd op welke wijze in de gemeente het beleid bepaald wordt en hoe de verhouding tussen raad (raden) en dagelijks bestuur is. Er zijn enkele algemene artikelen opgenomen over de opdracht aan het dagelijks bestuur, de aanspraak op voorzieningen, subsidie- en budgetplafonds, de inzet van voorzieningen en de rechten en plichten van de cliënt e.d., maar zie ook de artikelen 11 en 12 van de verordening die zijn ingevoerd naar aanleiding van de Wet STAP. Al het overige wordt vastgelegd in een uitvoeringsbesluit en een beleidsplan.

In Hoofdstuk 1 “Algemene bepalingen”, worden de begripsomschrijvingen gegeven wat in deze verordening onder de betreffende begrippen moet worden verstaan.

In hoofdstuk 2, paragraaf 1 (Beleid en financiën) wordt de bevoegdheid van het dagelijks bestuur beschreven om in een uitvoeringsbesluit vast te leggen op welke wijze de zorg voor ondersteuning en voorzieningen aan leden van de doelgroep wordt geregeld. Het dagelijks bestuur dient een beleidsplan vast te stellen en kan hierin voorzieningen- en subsidieplafonds opnemen.

Ook de jaarlijkse verantwoording aan de gemeenteraad is hier geregeld.

In paragraaf 2 (Aanspraken van de doelgroep) zijn de aanspraken op ondersteuning en voorzieningen opgenomen, alsmede de mogelijkheden om de doelgroep uit te breiden met adreslozen en personen die een uitkering ontvangen via het UWV.

In paragraaf 3 (Verplichtingen en premies) zijn de verplichtingen die op de leden van doelgroep rusten opgenomen en is de mogelijkheid gecreëerd om werkgevers te stimuleren een persoon uit de doelgroep duurzaam in dienst te nemen met een premie. Ook zijn daarbij opgenomen de premies bij onbeloonde additionele arbeid.

Inburgering

De Wi regelt de inburgeringsplicht voor inburgeringsplichtigen (en binnenkort ook voor vrijwillige inburgeraars). Aan de inburgeringsverplichting is voldaan wanneer het inburgerings- of staatsexamen Nederlands als tweede taal is behaald (een resultaatsverplichting).

Wat betreft inburgering zijn in de Participatieverordening de (meeste) algemene bepalingen betreffende beleid en financiën die gelden voor re-integratie van overeenkomstige toepassing (hoofdstuk 3, paragraaf 5 van de verordening). Deze algemene bepalingen staan in hoofdstuk 2, paragraaf 1. Het door het dagelijks bestuur vast te stellen beleidsplan en ook de jaarlijkse verantwoording aan de gemeenteraad (raden) gaat dus over zowel de re-integratie als de inburgering. Daarnaast kan het dagelijks bestuur bij uitvoeringsbesluit bijvoorbeeld ook een inburgeringsbudget- of voorzieningenplafonds opnemen.

Hoofdstuk 3 gaat vervolgens specifiek over inburgering. Gemeenten (en de ISD Bollenstreek, op grond van de gemeenschappelijke regeling) krijgen in de Wi een aantal taken toebedeeld. In verband met die taken draagt de Wi gemeenten op om bij verordening regels te stellen over de nagenoemde onderwerpen:

In paragraaf 1 (de informatieverstrekking) is de informatieverstrekking door de gemeente aan inburgeraars (inburgeringsplichtigen en vrijwillige inburgeraars) geregeld.

In paragraaf 2 (doelgroepen en samenstelling van de inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening) is geregeld aan welke groepen inburgeraars inburgeringsvoorzieningen of taalkennisvoorzieningen kunnen worden aangeboden. Ook is weergegeven welke onderdelen een inburgeringsvoorziening kan omvatten. Daarnaast zijn rechten en verplichtingen (waaronder de wettelijk verplichte eigen bijdrage) van inburgeringsplichtigen hier opgenomen.

In paragraaf 3 (het aanbod van een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening) is de procedure van het aanbieden van een inburgeringsvoorziening aan een inburgeringsplichtige omschreven.

Vervolgens is in paragraaf 4 (de bestuurlijke boete) geregeld hoe hoog de maximale bestuurlijke boete is die aan inburgeringsplichtigen kan worden opgelegd voor verschillende overtredingen.

In paragraaf 5 (overige bepalingen) zijn tenslotte de meeste algemene bepalingen betreffende beleid en financiën van overeenkomstige toepassing verklaard.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1. Begripsomschrijvingen

In lid 1 wordt bij het beschrijven van de begrippen die in de verordening voorkomen zoveel als mogelijk aangesloten bij de begripsbepalingen uit de Wet werk en bijstand (WWB), de Wet inburgering (Wi) en de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Daar waar mogelijk wordt naar de betreffende artikelen in de WWB of Wi verwezen.

Artikel 2, lid 1

De WWB geeft aan het dagelijks bestuur de verantwoordelijkheid voor het bieden van ondersteuning en een voldoende gevarieerd aanbod van voorzieningen aan de doelgroep. De leden van de doelgroep moeten in de ISD gemeenten woonachtig zijn. Hoewel leden van de doelgroep aanspraak kunnen maken op ondersteuning is er geen afdwingbaar recht op ondersteuning op de manier zoals belanghebbende het zich bij voorkeur zou wensen.

Artikel 2, lid 2

Het dagelijks bestuur kan bij het bepalen van het aanbod van voorzieningen prioriteiten stellen in verband met de financiële mogelijkheden en met maatschappelijke, economische en conjuncturele ontwikkelingen.

Artikel 3. Beleidsplan

Artikel 3, lid 1

De doelstellingen en de daarmee beoogde resultaten worden in een beleidsplan vastgelegd. In het kader van het duale stelsel wordt dit beleidsplan vastgesteld door het dagelijks bestuur.

Artikel 3, lid 2

Het tweede lid biedt de basis voor de verantwoording van het beleid.

Deze verantwoording kan onderdeel uitmaken van het programmaverslag. Het programmaverslag maakt onderdeel uit van de haarrekening, waarin door de ISD verantwoording wordt afgelegd over de beleidsuitvoering van het afgelopen kalenderjaar en dat door het dagelijks bestuur uiterlijk 1 mei volgend op het jaar van de uitvoering ter vaststelling aan het algemeen bestuur wordt aangeboden onder gelijktijdige toezending aan de ISD gemeenteraden.

Artikel 4. Subsidieplafonds en plafonds betreffende voorzieningen

Artikel 4, lid 1 en 2

De gemeente (ISD) kan, om de financiële risico's te beheersen, een verdeling maken van de middelen over de verschillende voorzieningen. Dit kan in het uitvoeringsplan gebeuren (zie artikel 4 van deze verordening). Een subsidieplafond geldt voor voorzieningen die subsidies inhouden. Het tweede lid creëert daarom tevens de mogelijkheid om een plafond in te stellen voor het aantal personen dat in aanmerking kan komen. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan het maximeren van het aantal re-integratie- en participatiebanen. Een subsidieplafond dient wel bekend gemaakt te worden vóór de periode waarvoor deze geldt (art. 4:27 lid 1 Awb).

Artikel 4, lid 3

De WWB stelt dat het ontbreken van financiële middelen geen reden kan zijn voor de afwijzing van een aanvraag. De gemeente dient dan na te gaan welke alternatieven er beschikbaar zijn. Dit houdt dus in dat er geen algemeen plafond ingesteld kan worden. Wat

wel kan is dat per voorziening een plafond wordt ingebouwd; dit laat de mogelijkheid open dat er op een ander vlak aan de aanvrager wel ondersteuning kan worden geboden. Bij dit artikel wordt uitgegaan van de bevoegdheid van het dagelijks bestuur om plafonds in te stellen. Een mogelijkheid is dat bij de vaststelling van de plafonds wordt verwezen naar de bedragen die in het uitvoeringsplan of in de begroting voor de verschillende voorzieningen worden gereserveerd.

Artikel 5. Aanspraak op ondersteuning

Artikel 5, lid 1

De WWB stelt niet zo expliciet dat de aanspraak op voorzieningen in de verordening geregeld moet worden. Immers, het is ook al in de WWB zelf geregeld. Uit oogpunt van kenbaarheid en consistentie is ervoor gekozen een algemene bepaling over de aanspraak op te nemen in het eerste lid.

Artikel 5, lid 2

In het tweede wordt de reikwijdte van de ondersteuning aangegeven. Deze kan zowel preventief (behoud van arbeid) als curatief (verwerven van arbeid) van aard zijn. Dit houdt in dat het dagelijks bestuur ook ondersteuning kan inzetten om (terug)val in de bijstand te voorkomen.

Ondersteuning wordt geboden door het aanbieden van een traject, waarbij zo nodig voorzieningen worden ingezet of door het bieden van praktische hulp, advies of doorverwijzing naar andere instanties.

Artikel 6. Voorzieningen

Artikel 6, lid 2

In het tweede lid wordt wederom de reikwijdte van het palet aan voorzieningen aangegeven.

Onderdeel a. spreekt zowel over het verwerven als behouden van arbeid, waarmee wordt aangegeven dat ook voorzieningen kunnen worden ingezet in de preventieve sfeer.

Onderdeel b. spreekt over voorzieningen ter verbetering of behouden van de positie op de arbeidsmarkt of binnen de maatschappij. Gedacht kan dan onder meer worden aan leerwerktrajecten en scholingen, maar ook aan een resocialisatie traject, wanneer een sociaal isolement dreigt.

Onderdeel c. meldt voorzieningen om belemmeringen weg te nemen. Daarbij kan onder meer worden gedacht aan een schuldhelpverleningstraject, voor zover is vastgesteld dat de schulden een belemmering binnen de verdere arbeidintegratie van betrokkene vormen.

Onderdeel d. beidt de mogelijkheid om wachtlijsttrajecten voor Wsw-geïndiceerden die tot de doelgroep behoren vorm te geven en onderdeel e. spreekt voor zich. In de WWB zijn t.a.v. gesubsidieerde arbeid verder geen specifieke eisen opgenomen. Ondanks het vervallen van de landelijke regelgeving op dit punt blijft de Europese regelgeving gelden. Op grond van de EU-regelgeving worden overheidssubsidies onder bepaalde omstandigheden aangemerkt als staatssteun. In de in de aanhef van de verordening aangehaalde beleidsaanbeveling is ondermeer aangegeven in welke situaties loonkostensubsidie buiten de Europese regelgeving vallen. De beleidsaanbeveling is vooral bedoeld om de administratieve last te beperken. Door de beleidsaanbeveling in de verordening op deze wijze te incorporeren; te voldoen aan de in de beleidsaanbeveling gestelde voorwaarden en in de verordening expliciet naar de beleidsaanbeveling te verwijzen, hoeft de subsidieregeling niet ter goedkeuring te worden

voorgelegd aan de Europese Commissie en hoeft er geen samenvatting van de regeling aan de Commissie te worden toegestuurd.

Artikel 6, lid 3

Tenslotte wordt in het derde lid het palet aan voorzieningen nog uitgebreid met voorzieningen die bepaalde met de arbeidsinschakeling noodzakelijk verbandhoudende kosten kunnen dekken.

Onderdeel a. ziet daarbij vooral op de kosten die de betrokkene moet maken om deel te kunnen nemen aan de voorziening. Denk daarbij aan reiskosten, kosten voor kinderopvang of zelfs - indien noodzakelijk – verhuiskosten.

Onderdeel b. ziet op de kosten die noodzakelijkerwijs moeten worden gemaakt om de aard en omvang van de eventueel in te zetten voorziening te bepalen. Denk hierbij onder meer aan een assessment.

Onderdeel c. ziet tenslotte op kosten in verband met de loonvormende arbeid. Gedacht moet dan worden aan de werkgeverskosten die rechtstreeks verband hebben met de arbeidsinschakeling activiteiten van een persoon uit de doelgroep.

Artikel 7. Uitbreiding doelgroep

Dit artikel biedt de mogelijkheid om de doelgroep voor een aantal specifiek te benoemen voorzieningen uit te breiden met:

- a. personen die een uitkering ontvangen van het UWV; en
- b. adreslozen.

Voor de groep onder a. biedt artikel 7, derde lid van de WWB het dagelijks bestuur de mogelijkheid afspraken te maken met het UWV. Effectuering van die afspraken verlangt echter wel uitbreiding van de doelgroep. Voor de groep onder b. heeft de gemeente wettelijk gezien een re-integratietraject, omdat de doelgroep van de verordening echter op dit moment is omschreven als personen die hun woonplaats hebben in de ISD gemeenten is een specifieke uitbreiding met adreslozen wel noodzakelijk.

Artikel 8. Verplichtingen

Voor Nuggers, Anw-ers en personen in gesubsidieerde arbeid kan de gemeente (ISD) de uitkering niet verlagen als maatregel. Daarom is in het vijfde lid de mogelijkheid opgenomen dat in die gevallen het dagelijks bestuur (een deel van) de kosten bij de betrokken persoon in rekening kan brengen.

Artikel 9. Premies

Dit artikel biedt de ruimte om in het uitvoeringsbesluit regels vast te leggen in welke situaties premies aan werkgevers verstrekt kunnen worden. Tevens is in dit artikel een maximum opgenomen.

Artikel 10. en 11. Premies bij onbeloonde additionele arbeid en scholing of opleiding bij additionele arbeid

Premies bij onbeloonde additionele arbeid

Artikel 8 van de WWB - zoals dit per 1 april 2009 luidt - verlangt van de gemeenteraad dat zij regels stelt met betrekking tot de hoogte van de premie, alsmede de eventuele inzet van scholing of opleiding, zo sprake is van een persoon die algemene bijstand ontvangt en die in het kader van een door het college aangeboden voorziening onbeloonde additionele arbeid verricht. Daarbij vraagt artikel 8, tweede lid van de WWB specifiek om regels te stellen met

betrekking tot de hoogte van de premie in relatie tot de armoedeval. Daarnaast geeft de Memorie van Toelichting aan dat deze regels tevens kunnen zien op de hoogte van de premie in relatie tot de inspanningen van de betrokkene.

In artikel 10. is voorzien in regelgeving. Een regeling waarbij een relatie wordt gelegd tussen de hoogte van de premie en de inspanningen van betrokkene is – mede gelet op de beperkte hoogte van de premie – achterwege gelaten.

Er is verder specifiek voor gekozen om geen daadwerkelijke regels met betrekking tot de hoogte van de premie in relatie tot de armoedeval op te nemen, anders dan dat deze premie maximaal telkens

€300 mag bedragen. Een premie van maximaal dien aard vormt immers geen risico met betrekking tot de armoedeval. Daartoe wordt ook steun gevonden in de parlementaire behandeling, waarin de staatssecretaris overwoog dat:

“de Nederlandse gemeenten op dit moment in het kader van de Wet werk en bijstand – want daar kennen wij dit instrument al – een praktijk kennen van een gemiddelde premie van zo’n € 600 per persoon die een baan vindt. Dat is geen bedrag waarover je je heel veel zorgen moet maken ten aanzien van armoedevaleffecten. Ten tweede geeft deze aanpak op zichzelf geen aanleiding om andere redenen te denken dat armoedevaleffecten zullen optreden, omdat op deze manier iemand de mogelijkheid krijgt om zowel horizontaal als verticaal uit te stromen. Het horizontaal uitstromen is uitstromen naar een inkomenspositie die vergelijkbaar is met wat iemand heeft met bijstand plus een premie. Hij moet die kans grijpen, want als hij dat niet doet, is er alleen nog een uitstroom naar beneden mogelijk, namelijk naar de bijstand. Dan is hij ver van huis. Het loont dus niet om die stap te zetten. Een andere mogelijkheid om uit te stromen is dat iemand vervolgens in een hoger cao-loon terechtkomt. Dat loont echt de moeite. Dan hebben wij bereikt wat wij willen bereiken. Ook de gemeenten hebben er belang bij om rustig aan te doen met de premies, want naarmate de premies een armoedevaleffect in de hand werken, wordt er geen uitstroom uit de bijstand bereikt en schiet de gemeente dus in eigen voet, want dan moet zij de kosten opbrengen.”

(Tweede Kamer, Handelingen 2008 – 2009, 31577, nr 21, p. 1700)

De nadere vaststelling van de hoogte van de premie is in artikel 10. overgelaten aan het dagelijks bestuur. Daarbij is, zoals vermeld, een maximale grens aangegeven van telkens € 300. Dit komt overeen met een maximale premie van €600 jaarlijks. Aldus zullen niet of nauwelijks armoedevaleffecten optreden.

In artikel 10. is niet de mogelijkheid opgenomen om van de organisatie waar de betrokkene zijn werkzaamheden verricht een bijdrage te vragen in de uit te keren premie.

Weliswaar acht het kabinet het als vanzelfsprekend dat degene voor wie de werkzaamheden worden verricht (derde) na het eerste jaar een vergoeding betaalt aan het college (dagelijks bestuur), echter de ervaring leert dat werkgevers niet zitten te wachten op participatiebanen (het kost meer tijd dan dat het oplevert).

Scholing of opleiding bij additionele arbeid

Wanneer de betrokkene niet beschikt over een startkwalificatie staat dit veelal de duurzame arbeidsinschakeling in de weg. In artikel 10 vijfde lid, WWB wordt bepaald dat scholing of opleiding onderdeel uit moet maken van een participatieplaats en dat gemeenten de plicht hebben scholing of opleiding aan te bieden aan betrokkenen zonder startkwalificatie op een participatieplaats. Deze scholing moet gericht zijn op het vergroten van de kansen op de arbeidsmarkt. Er hoeft geen scholing of opleiding aangeboden te worden indien deze naar het oordeel van het college (dagelijks bestuur) niet bijdraagt aan de kansen op de arbeidsmarkt.

Onder scholing of opleiding vallen al die vormen van onderricht die de kansen op de arbeidsmarkt vergroten. Het dagelijks bestuur kan ingevolge artikel 12 nader regels hieromtrent stellen

Het (niet) aanbieden van scholing door het dagelijks bestuur is overigens géén besluit in de zin van de Awb. In de wet wordt namelijk gesproken over het aanbieden van scholing, en niet van vaststellen. Een aanbod *sec* is niet gericht op een rechtsgevolg.

Verstrekking van de premie en verlenging van de participatieplaats vloeien rechtstreeks voort uit artikel 10a WWB en hebben daarmee wel een zelfstandig rechtsgevolg, en zijn dus wel een besluit in de zin van de Awb.

Artikel 12. De informatieverstrekking aan inburgeringsplichtigen en vrijwillige inburgeraars
De gemeente heeft als taak de inburgeringsplichtigen en vrijwillige inburgeraars in haar gemeente goed te informeren over de rechten en plichten die voortvloeien uit de Wi. De wet laat gemeenten vrij om zelf te bepalen op welke wijze de informatievoorziening wordt georganiseerd. Wel bepaalt de Wi dat de gemeenteraad bij verordening regels vaststelt over de informatieverstrekking door de gemeente. Dit artikel in de verordening vormt de uitwerking van deze verplichting.

Artikel 13. Aanwijzen van de doelgroepen

In de Wi staat dat het dagelijks bestuur inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening aan *moet* bieden aan alle asielgerechtigde inburgeringsplichtigen (oud- en nieuwkomers) en geestelijke bedienaren. Het dagelijks bestuur *kan* daarnaast aan alle overige inburgeringsplichtigen en desgewenst ook aan vrijwillige inburgeraars eveneens een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening aanbieden.

De gemeenteraad moet bij verordening regels stellen met betrekking tot de criteria die worden gehanteerd bij het doen van een aanbod aan inburgeringsplichtigen (artikel 19, vijfde lid, onderdeel a, Wi). Dit artikel vormt de uitwerking van deze verplichting. De criteria zijn ruim gedefinieerd, zodat flexibel en snel kan worden ingespeeld op de omstandigheden en de beschikbare middelen optimaal kunnen worden benut (zonder dat eerst een verordeningswijziging nodig is).

Dit artikel regelt dat de groepen die het dagelijks bestuur aanwijst *bij voorrang* een inburgerings-voorziening krijgen aangeboden. Dit betekent dat het dagelijks bestuur de ruimte heeft om in bepaalde gevallen ook een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening aan te bieden aan inburgeraars die niet behoren tot de aangewezen groep(en).

Artikel 14. De samenstelling van de inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening

In de verordening moeten regels worden gesteld met betrekking tot de vaststelling door het dagelijks bestuur van een passende inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening, met in begrip van de totstandkoming en samenstelling van die voorziening (artikel 19, vijfde lid, onderdeel b, Wi). In dit artikel worden de kaders vastgesteld waarbinnen het dagelijks bestuur de opdracht heeft voor iedere inburgeraar die daarvoor in aanmerking komt, een op de persoon toegesneden inburgerings-voorziening samen te stellen.

Het tweede en derde lid regelen de bijkomende faciliteiten die het dagelijks bestuur als onderdeel van de inburgerings- of taalkennisvoorziening aan inburgeringsplichtigen kan aanbieden. In de wet is geregeld dat wat de inburgeringsvoorziening in ieder geval moet bestaan. (Een cursus die toe leidt naar het inburgeringsexamen of het staatsexamen Nederlands als tweede taal I of II en het eenmaal kosteloos afleggen van dat examen maakt deel uit van de

inburgeringsvoorziening. En voor asielgerechtigde inburgeringsplichtigen is maatschappelijke begeleiding verplicht onderdeel).

Wat betreft de bijkomende faciliteiten die het dagelijks bestuur als onderdeel van de inburgerings- of taalkennisvoorziening aan inburgeraars kan aanbieden, kan worden gedacht aan bijvoorbeeld trajectbegeleiding en andere re-integratievoorzieningen (omschreven in artikel 6). Dit zal vooral van belang zijn bij inburgeraars die een inburgerings- of taalkennisvoorziening krijgen aangeboden in combinatie met een voorziening gericht op arbeidsinschakeling (re-integratie).

Het vierde lid bepaalt dat ook kosten van flankerende inburgeringsvoorzieningen (bijvoorbeeld reiskosten) onderdeel van de inburgeringsvoorziening kunnen zijn.

Artikel 15. De inning van de eigen bijdrage

In de verordening moeten regels worden gesteld die betrekking hebben op de inning van de eigen bijdrage van de inburgeringsplichtige en de vrijwillige inburgeraar door het dagelijks bestuur en de mogelijkheid van betaling in termijnen. De hoogte van de eigen bijdrage is vastgelegd in de Wi en bedraagt €270 (dit bedrag kan bij algemene maatregel van bestuur worden gewijzigd).

In dit artikel van de verordening wordt geregeld dat de inburgeringsplichtige en de vrijwillige inburgeraar het recht hebben de eigen bijdrage in zes termijnen te betalen.

Artikel 16. Opleggen van verplichtingen

Het eerste lid van dit artikel vormt de uitwerking van artikel 23, derde lid, Wi dat bepaalt dat de gemeenteraad bij verordening regels stelt over de rechten en plichten van de inburgeringsplichtige voor wie een inburgerings- of taalkennisvoorziening is vastgesteld. Dit artikel delegeert de bevoegdheid aan het dagelijks bestuur om de verplichtingen die in het artikel worden genoemd aan inburgeringsplichtigen in het kader van een inburgerings- of taalkennisvoorziening op te leggen. Het dagelijks bestuur legt deze verplichtingen vast in de beschikking tot de toekenning van de inburgerings- of taalkennisvoorziening.

Voor vrijwillige inburgeraars zal gelden dat de rechten en verplichtingen zullen worden vastgelegd in een overeenkomst. Artikel 24d Wi bepaalt namelijk dat – wanneer een vrijwillig inburgeraar een inburgeringsvoorziening aanvaardt – het dagelijks bestuur een overeenkomst moet sluiten met de vrijwillig inburgeraar. In het tweede lid is geregeld dat een of meer van de in het eerste lid genoemde verplichtingen kunnen worden opgenomen in de overeenkomst. In de overeenkomst kan ook worden opgenomen wat de gevolgen zijn, wanneer de vrijwillige inburgeraar de in de overeenkomst afgesproken verplichtingen niet nakomt.

In een uitvoeringsbesluit kan het dagelijks bestuur algemene regels geven wat de gevolgen kunnen zijn wanneer de vrijwillige inburgeraar de verplichtingen die zijn opgenomen in de overeenkomst niet nakomt.

Artikel 17. De procedure van het doen van een aanbod

Dit artikel bevat enkele procedurele bepalingen die er voor moeten zorgen dat het doen van een aanbod aan inburgeringsplichtigen en vrijwillige inburgeraars op zorgvuldige wijze gebeurt. Dit is van belang omdat zo'n aanbod de start is van een procedure die – als het goed is – leidt tot een besluit tot het toekennen van een inburgerings- of taalkennisvoorziening of tot een overeenkomst.

Een inburgeraar is overigens niet verplicht is om het aanbod bedoeld in het eerste lid te accepteren. De verordening is namelijk een zogenaamde 'aanbodverordening'. Daarbij heeft de inburgeraar de vrijheid om een aangeboden inburgeringsvoorziening te weigeren. In dat geval zal hij zich zelfstandig moeten voorbereiden op het inburgeringsexamen.

Voor inburgeringsplichtigen is een beschikking het ‘sluitstuk’ van de procedure van het doen van een aanbod. Volgens artikel 24d van de Wi moet de aanbodprocedure aan vrijwillige inburgeraars uitmonden in een overeenkomst.

Artikel 18. De hoogte van de bestuurlijke boetes voor de verschillende overtredingen
Artikel 35 Wi draagt de gemeenteraad op bij verordening de hoogte van de bestuurlijke boete vast te stellen die voor de verschillende overtredingen kan worden opgelegd. In artikel 34 Wi zijn voor de verschillende overtredingen de maximumbedragen van de bestuurlijke boete vastgelegd. De gemeente kan deze boetebedragen in haar verordening overnemen, maar ze kan ook lagere bedragen vaststellen. In deze Verordening worden de maximale boeten gehanteerd.

De boetebedragen die in de verordening worden opgenomen zijn maximumbedragen en géén gefixeerde bedragen. In de Awb (voorheen in de Wi) is geregeld dat het dagelijks bestuur bij elke op te leggen bestuurlijke boete zal moeten nagaan welke boete passend is, gelet op de ernst van de gedraging, de mate van verwijtbaarheid en de individuele omstandigheden van de betrokken inburgeringsplichtige.

Artikel 19. Verhoging van de bestuurlijke boete bij herhaling van de overtreding
Dit artikel biedt het dagelijks bestuur de mogelijkheid om bij herhaling van de overtreding een hogere boete op te leggen dan op grond van de verordening mogelijk is. Omdat in voorgaand artikel van deze verordening al de maximale boeten zijn opgenomen, is de recidivebepalingen niet op deze twee leden van toepassing.

Artikel 34, onderdeel d, Wi biedt de mogelijkheid voor gemeenten om de bestuurlijke boete te verhogen van maximaal €500 naar maximaal €1000 in het geval dat de inburgeringsplichtige bij herhaling niet voldoet aan de verplichting binnen de gestelde termijn het inburgeringsexamen of staatsexamen Nederlands als tweede taal I of II te behalen. Dit is geregeld in dit artikel.

Artikel 20. Van overeenkomstige toepassing zijnde bepalingen
Dit artikel bepaalt dat artikel 2, tweede lid, en artikel 3 en 4 van de verordening van overeenkomstige toepassing zijn op inburgering. In genoemde artikelen wordt gesproken over voorziening.

In het kader van inburgering wordt daarmee niet bedoeld de voorziening gericht op re-integratie (zoals aangegeven in de begripsomschrijvingen van artikel 1), maar de inburgeringsvoorziening en taalkennisvoorziening.

Artikel 21. Hardheidsclausule

Dit artikel geeft de mogelijkheid tot individualiserend handelen als strikte toepassing van de verordening tot onbillijkheden leidt. Het dagelijks bestuur kan hiermee in bijzondere gevallen ten gunste van de belanghebbende afwijken van de bepalingen van deze verordening. Dit afwijken kan alleen maar ten gunste van de betrokken belanghebbende en nooit ten nadele. Verder is met nadruk gemeld: de hardheidsclausule kan slechts in bijzondere gevallen worden toegepast. Het moet een uitzondering blijven en niet tot regel worden. Het dagelijks bestuur moet, in verband met mogelijke precedentwerking, duidelijk aangeven waarom in een bepaalde situatie van de verordening wordt afgeweken.

Artikel 22. Situaties waarin deze verordening niet voorziet

Mocht zich een situatie voordoen waarin deze verordening niet voorziet, dan beslist het dagelijks bestuur met inachtneming van het doel en de overwegingen die aan deze verordening ten grondslag liggen.

Artikel 23. Inwerkingtreding

Dit artikel heeft geen nadere toelichting.

Artikel 24. Citeertitel

Dit artikel heeft geen nadere toelichting.